

Hvat segði sjálvstýrisflokkurinn?

Jú, hann segði beint undan valinum 1962 m.a. í málagninu sínu Tingakrossi:

«Tað hevur verið ásanndað frá øllum síðum, at henda seinasta landsstýrissetan, við javnaðarflokki — sambandsflokk og sjálvstýrisflokk, hevur verið gróðraríkt, tað er ongantíð hent so nógv áður í okkara landsøgu í fyra ár 1958—62.

Landsstýrisflokkarnir hava fingið væl av skatti, og hesir funnu saman og settu endamálið fram um alt — tað besta fyri Føroya fólk á landi og sjógvi, og soleiðis eigur tað at vera: samarbeiði tað besta má fást burtúr. Skilgiga sást nú, at hesir triggir samgonguflokkarnir sum stýrt hava landi okkara, liggja nærri upp at veruleikanum í lívi føroyinga á sjógvi og landi — í øllum lívinum — enn andstöðuflokkarnir — tjóðveldið — fólkaflokkur og framburðsflokkur. Tianverri má hetta verða sagt, um ein skal halda seg at sannleikanum. Hetta er meir enn harmuligt, at vit skulu vera noyddir at siga hetta í Tingakrossi. Og, hvi er hetta so? Jú, tí fólk hava latið seg villeit og drigið inn á ógongdar leiðir, ið liggja ov langt frá veruleikanum. Hin óhøvíska fólkaflokksmaskinán landi

Føroya fólk, Henda sama maskinán berjir enn, tó longu nógv slitin og sýnis nú bert at vera skuggin av tí, hon var í krigssárunum. Fólkaflokkurinn hevur til fullnar ásanndað, at teir megu boyggja seg fyri veruleikanum, og teir fóru at virka undir heimastýrislógini, men veikleiki flokksins var har kortini, tí góðkenna heimastýrislógina vildi hann ikki. Og har rennur hann høvdið imóti og gerst eitt skinklum flokkur. Hann hevur eisini fingið sviðan av hesum, Føroya fólk vil ikki vita av slikum ótryggleika. Burtur við tjóðveldisósingini buldrum og rópum, ið eru ekkó frá fólkaflokksherrópunum í krigsárunum. Tíðin krevur tað, at ein sannur uppbyggingar politikkur skal til, ikki skrói og villleiðing um líkt og ólíkt aloftast við tí fyrri eyga, at blinda fjøldina, so teir sum best kunna kráma at sær og sínum, fjøldin skal eggjast upp og verða misbrúkt.

Hesi vóru orðini frá sjálvstýrisflokkinum. Har skal tú siggja. Hetta er so satt, sum tað er sagt. Vit javnaðarmenn kunnu vera erpnir og glóðir um tað frálíka góða undømi sjálvstýrisflokkurinn gevur seinasta landsstýri, har javnaðarflokkurinn, sum størsti flokkur, var uppi í og

átti løgmánnin, Tingakrossur sigur her tan skara og reina sannleika, at tað var ein gróðraríkt tíð í 1958—62, og tað er ongantíð hent so nógv áður í okkara Føroya landsøgu í fyra ár, sum undir seinasta landsstýri. Men hvat gjørdi hesin góði og líni sjálvstýrisflokkur? Hann gjørdi beint tvørtur imóti tí, hann segði undan valinum, Endamálið — tað besta fyri Føroya fólk á landi og sjógvi, og at fáa tað besta samarbeiði burtúr, sum verið hevði, sum hansara veljarar eggjaðu honum til — tað sveik sjálvstýrisflokkurinn so eiggilega.

Serliga sválaga bar hann seg at imóti javnaðarflokkinum, sum reisti sjálvstýrisflokkinn upp av deyða í 1946. Hann sveik teir flokkar, ið hann rósti upp til skyggja, meðan hann fór upp í teir flokkar, ið hann lastaði niður um allar hundar. Sjálvstýrisflokkurinn hevur lagt seg nú undir ta óhøvíska lemjandi fólkaflokksmaskinuna og er farin har í ótryggleik in valdar — vinglandi og skinklandi — og rennur høvdið imóti, nú hann vil vera við at gera stórar broytingar í ella heilt avtaka heima stýrislógina og seta eitt loysingarsskjal í staðin. Hann er farin upp í tjóðveldisósingina út í buldur — róp og skrói og burtur frá øllum sonnum uppbyggingarpolitikki. Sjálvstýrisflokkurinn er farin, sum hann sjálvur segði, uppi teir flokkar, ið villleiða og blinda fjøldina. Fjeldin skal misbrúkast. Fjeldin skal blindast og misbrúkast við miðjóna-yvirtekum og harvið meira skatti — tolli og umsetingargjaldi. Fiskimønnum hevur hetta landsstýrið valt óbataligan skaða við útflutningsbanninum.

Arbeidsmønnum nokta til at fremja 44-tíma arbeidssvikuna sum ynskt. Fólkid rýmur í dag av landinum í túsenda tali. Nú kemur aftur hin deyða tíðin, ið vardi frá 1950-58, tá sjálvstýrisflokkurinn sat í meirluta í landsstýrinum saman við fólkaflokkinum.

Jú, sannliga er fjeldin blindast og misbrúkt.

Á ógongdar leiðir er sjálvstýrisflokkurinn farin við hinum flokkunum, ið hann lastaði undan valinum, tað er rett, tí av tykkum sjálvum hava tí ongá leið funnið — ikki eitt fet á sjálvstýris- ella loysingarleið. Nei, tykkara einasta leið hevur verið hígartil eftir gomlu um traðkaðum gøtum í landsuðir. Henda av tykkum og hinum samgonguflokkunum so spottaðu leið áður. Ja, ongín er fullspottaður fyrr enn hann spottar seg sjálvur.

Sjálvstýrisflokkurinn hevur víst seg her, sum ein orðloysingur, og hetta er onki nýtt fyri hinar triggjar flokkarnar, ið eru saman við honum, tí teir eru allir spottir av sama runni, antin tað so er í fyrsta — annað ella triðja lið. Adalmál teirra í føroyskum politikki, at taka fullt sjálvstýri ella foyring, hevur sjálvstýrisflokkurinn og hansara partnarar gjørt fullkomuliga fyri skommum.

Hvalba, tann 15. mars 1964.
J. O. Schrøter.

12000 FØROYINGAR

Í øðrum SOSIALIN tvær reisur um vikuna — eisini tær ódýru lýsingarnar. Ein lýsing í SOSIALINUM loysir seg. Veruleikan um føroyskan politikk í løtun fært tú best í SOSIALINUM.

Keyðið SOSIALIN!
Haldið SOSIALIN!
Lesið SOSIALIN!

KUNSTGØDNING

Nyt lager er hjemkommet af:

superfosfat gran. 7,8% P
kali-superfosfat 1:2
kaligødning, gran. 49% K
Nitrophoska
Hoehst

Største lager

Billigste priser

Pf. Valdemar Lützen

Telefon 1020 — 3 linjer

GRÓT OG SKERVUR

Øll, ið vilja keypa skerv ella grót, eiga at venda sær til kommunukantórið.

Grót og skervur megu vera góðin fyrst, áðrenn tey verða heimað.

Bilstjórar verða ámintir, at teir ikki kunnu heima grót ella skerv uttan við einum limi av vegnevndini ella einum umboðsmanni fyri kommununa.

FRODBIAR SOKNAR KOMMUNA

Pf. J. F. KJØLBRO

Telegramadr.: „Kjølbro“ - Telf. 5489 (6 linjur) - Telex 20

Handilsvirkir

Allar vanligar vørur í heil- og smásölu.

ÚTGERÐARFELAG

ÍSIRKIR og KULDAGOYMSLUR

HERMETIKKIDNAÐUR

FISKAMJØLS- og SILDAMJØLSVIRKI

KLAKSVÍKAR SLEIPSTØÐ (mekaniskur verkstaður) ger alt vanligst skipsarbeiði og nýbyggingar.

ULLVIRKI (við nýmótans spunaløpum).

KLAKSVÍKAR BKIKKSMÍÐJA Sanitetsvørur, rør. Ger alt vanligst blikksmíðjarbeiði og rorleggingararbeiði.

Setur upp miðstöðuhitaverk.

Innflutningar:

Matvørur, klædnævørur, salt, kol, olja, timbur og bygnings-tílfar. Allar vørur til skipaútgærd.

Útflutningar:

Fiskaflokk, ísfiskur, saltfiskur, klippfiskur, hermetikk.

Landsstyrets forfærdelighed i Arup-sagen

Koldt, Hårdt, Kyniskt løftes pisen.

Hævnens forfærdelige pisk over for folket.

Med sultens trellasværd glammer landsstyret.

Utroligt! Men sandt!

Hele Suderen. Alle. Arbejderforeningerne. Førstanderskaberne

med anbefaling fra øens lagtingsmænd. En stor sjettedel af Færøerne vendte sig til landsstyret.

Men landsstyret gad ikke svare. Vurderede dem ikke så meget som et svar.

Forfærdeligt!

Lige ud! Jeg orker ikke sandheden af et sådant diktatur.

En sådan uhyggelighed.

Men sandhed er sandhed.

— — —

Et sådant mål af ondskab!

Suderen som de fleste øer mangler virksomheder.

Alle går med håbet, at noget må ske.

Man håber!

Ja, man ønsker og håber og spørger. Men man tror ikke. Tør ikke tro!

Så forfærdeligt er det.

Tør ikke tro!

Man husker nemlig. Nemlig!

Husker, hvor uhyggeligt de partier har handlet imod arbejderne og fiskerne.

Man husker de gange, arbejderne og fiskerne prøvede selv at gøre noget med de fattige skillinger, de ejede.

De mødte venlighed. Ualmindelig stor venlighed.

Rigtigt — men bare ikke inden for vor tremilegrænse ...

Her mødte de kun den hårde, rødsomme hånd.

Ved danske venners hjælp kunne de med deres små skillinger rejse nogle virksomheder.

Fiskernes og arbejderne forsøg smadrede de store hos os, smadrede i fødselen.

Tænker på flere.

F. eks. den store beddingsprojekt!

Havde det ikke mødt så hadefuldt og så fantastisk modstand, ville færingerne have kunnet bygge alle skibene, de har ladet bygge i udlandet.

Forfærdeligt tab!

Ja, forfærdeligt!

(Fortsættes)

Arbeidsmaðurin

Føroyskað eftir W. Rantzau.

Egði lag.

Hann baksast má for breyðið sitt og balast harð og stríða, tann arbeidsmaður, óla titt í armóð, neyð má liða, Hann fósturlandi fagnað ber, Teir frægtu tó ei fata, at uttan hansar hollu gerð teir ongan munnin máta.

Tá dampmaskunu djarga boð oss dugnar og oss batar, tá ferur tú sum fuglaðlog fer fram um fjøll og flóur, og sjá tey skip, svá smíað sterk, — so funnvís ferðin stendur, tær inu hettá avreksverk, tær arbeidsmanna hendur.

So strálandi tey stoltu skróð — eynt kind av fjóðar hondum — ið fylltu mó'ans fœgri búið hjá oss eins øðrum londum, hvor gimleinar, ið glógvar bjart, í kongakrúnun stendur og lýsir skínandi og skert — tað skapiu arbeidshendur.

Ja, bjørtu borgir, blógvnu rann, ið sál og sinni rødu, og stræ'uni eins stiggjar hann við sveittasliði gjørdur — alí úrslit av hæs arbeidsbond, er vára væna prýði, Og við tá taka hann í hond og siga tøkk for stríðið.

Vár arbeidsmaður eigur tí ei armóð, neyð at liða, og honum ei for hansar stríð ós hóar láglón býða, Nei, veit for arbeið tað, hann ár, fyrst tá hann ærdur stendur sum gávan góð frá Guði gár tær arbeids hollu hendur.

PÆTUR